

De val van de Muur

dinsdag 20 september 2011

Hertekening Ronde-parcours is zegen

pma

Het is unfair Wouter Vandenhoute af te branden omdat hij de Ronde van Vlaanderen winstgevender wil maken, argumenteert WIM LAGAE. 'Het huidige businessmodel in het wielrennen is achterhaald.'

De kritiek van Filip Van Ongevalle en vele anderen op het vipgebeuren in de Ronde van Vlaanderen (*DS 17 september*) komt meer dan een decennium te laat. Al jaren bulkt het langs het parcours van de viptenten, ook in Meerbeke, waar het aankomstcomité trouwens schitterend werk leverde. Honderdduizenden live fans, niet-vips, krijgen geen aandacht. De kritiek op Wouter 'de Weldoener' Vandenhoute gaat voorbij aan het volledige plaatje.

Zo wordt de indruk gewekt dat wielervedstrijden organiseren enorm lucratief is. Niets is minder waar. Het publiekssucces en de hoge kijkcijfers verblinden ons voor de financiële uitdagingen. Organisatoren van wedstrijden tussen twee steden moeten een vol jaar vechten voor een sluitend budget. Heel wat Franse organisaties bijvoorbeeld dreigden begin dit jaar kopje onder te gaan, alleen omdat hun regering meer politiekosten doorrekende.

Aan de uitgavenzijde moeten wielersorganisatoren het hoofd bieden aan heel wat structurele knelpunten: toegenomen kosten voor ordehandhaving, verkeersveiligheid, verzekering, motards, seingevers, rotondes, verkeersremmers, prijzengeld. Aan de inkomstenzijde staan de marketingbudgetten van sponsors en de tv-rechten onder druk – ook omdat wielrennen duur en complex is om in beeld te brengen – terwijl ticketing zelden kan.

Kortzichtig is ook de kritiek op de invoering van lokale rondes. Parcoursconcentratie is niet alleen kostenbesparend, het verhoogt ook de beleveniswaarde van wielersfans langs het parcours.

Meer verkeersveilig

De vele fans – en dat zijn er echt veel meer dan de vips – waren vroeger een dag onderweg om de renners één keer voorbij te zien flitsen. Nu zullen ze, zonder zich te moeten verplaatsen (oef, meer verkeersveiligheid in de Vlaamse Ardennen), de renners driemaal kunnen aanmoedigen en vooral de wedstrijd in groep op grote schermen kunnen volgen in beleveniscentra, waar viptenten maximaal dertig procent van uitmaken. *Public viewing*, dat ingeburgerd is in het voetbal en veldrijden, zal eindelijk in het wegwielrennen zijn intrede doen.

De verwachting is dat ook andere grote organisatoren inhaken op de trend van lokale rondes. Het koersen 'in lijn' loopt meer en meer op zijn laatste benen.

Het klopt dat de finale over de Muur en de Bosberg garant stond voor sportief spektakel. Het zal enkele jaren duren om te wennen aan de hertekende finale, maar ook daar zal geschiedenis worden geschreven. Kiezen is echter verliezen. Vanuit citymarketingoogpunt is de keuze voor Oudenaarde een beloning voor een decennium consistent en hard werken rond fietsen en wielrennen. Meerbeke, met één weekend wielrennen per jaar in een anders desolate omgeving, kan dat palmares niet voorleggen.

Het is duidelijk dat het beter benutten van de commerciële mogelijkheden van de Ronde impulsen kan geven aan het hele Vlaamse voorjaar – daar hoeft de organisatie niet beschaamd over te zijn. De Ronde valt onder de koepel van Flanders Classics, waar ook de Omloop Het Nieuwsblad, Dwars door Vlaanderen, Gent-Wevelgem, de Scheldeprijs en de Brabantse Pijl een onderkomen vonden. Die bundeling van krachten creëert schaalvoordelen, waardoor de gemiddelde organisatiekosten relatief gesproken dalen en de professionalisering verhoogt.

Na twee seizoenen kan de koepel een positieve balans voorleggen voor de vijf Vlaamse wedstrijden die in het zog van de Ronde varen. Eerst en vooral omdat ze zich minstens op hetzelfde niveau handhaven, terwijl de internationale concurrentie toeneemt. Men mag immers niet vergeten dat de Vlaamse koersen, in tegenstelling tot wat de media-aandacht in Vlaanderen doet vermoeden, slechts pluimgewichten zijn in het internationale wielrennen. Ten tweede omdat hun deelnemersveld er wel bij vaart. Ten derde omdat het verdienstelijke werk van vele vrijwilligers nu gestuurd wordt door professionele krachten.

Na 2013 zal Flanders Classics het hertekende wielervoorjaar evalueren. Los van onvoorspelbare sportieve factoren ben ik benieuwd of de tv-rechten, omzet en winst/verliesrekening transparant worden gecommuniceerd aan de teams en renners. Van Wouter Vandenhoute mag worden verwacht dat hij een winstverdeelsleutel van de Ronde van Vlaanderen en Flanders Classics garandeert aan de acteurs en/of dat middelen terugvloeien naar het wielrennen.

Het is velen ontgaan dat de verguisde Vandenhoute al jaren pendelt tussen ASO, de topteams en UCI met zijn Cycling 2020-project. Dat bestaat er net in om de tv-rechten in het wielrennen te verhogen en te verdelen onder de teams. De organisatoren van de Tour zien een herverdeling van de koek evenwel niet zitten. Tot vandaag is Vandenhoute er nog niet in geslaagd om zijn plannen door te drukken. Wie echter zijn sneuveldocumenten, demarches in Parijs, Aigle en Brussel op de voet volgde, weet dat Vandenhoute veel hobbytijd investeerde in dit dossier en daar nog geen cent aan verdiende.

De Tour, niets dan de Tour

Het huidige businessmodel in het wielrennen staat voor stilstand en achteruitgang. Terwijl topteams als HTC-Highroad en Leopard-Trek hun financiering niet meer rond krijgen en onherroepelijk verdwijnen, vecht iedere ploegleider voor de beste brokken en komt niemand op voor de sector. De Tour blijft almachtig. Het blijft stuitend dat we zelfs niet weten hoeveel de tv-rechten bedragen.

Als we in 2030 dankzij financieel gezonde wielersportorganisaties en -teams nog willen genieten van wielrennen, moeten we vooruitdenken. Dat is niet evident in het wielrennen, dat gekenmerkt wordt door traditie en conservatisme. Vriend en vijand(en) van Hein Verbruggen, de voorzitter van de Internationale Wielersport Unie van 1989 tot 2005, loven vandaag zijn inspanningen om de wielersport te internationaliseren. In een nabij verleden kreeg Verbruggen nog bakken kritiek. Vandaag vecht Wouter Vandenhaute voor een gezonder wielersportbusinessmodel. Wanneer zal men zijn pionierswerk erkennen?

WIM LAGAE Wie? Hoofddocent sportmarketing Lessius en KULeuven. Wat? De kritiek op de invoering van lokale rondes in Vlaanderens Mooiste is kortzichtig. Waarom? 'Parcoursconcentratie' verhoogt de belev